

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14CoCsp/35/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122489072
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Snopčoková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:6122489072.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Snopčokovej a členov senátu JUDr. Jána Auxta a JUDr. Evy Dzúrikovej, v právnej veci žalobcu A. A. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom C. D. XXX, XXX XX D., právne zastúpeného Advokátska kancelária Jakubčová a partneri, s. r. o., so sídlom Rajská 7687/7, Bratislava, IČO: 50 046 594, proti žalovanému E. F., G., so sídlom H. I. X, XXX XX J., IČO: XX XXX XXX, právne zastúpeného JUDr. Renátou Endrődiovou, advokátkou, so sídlom Dr. Herza 26, 984 01 Lučenec, IČO: 42 195 284, o zaplatenie 59.011,58 Eur, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 16Csp/16/2023 – 370 zo dňa 14. 06. 2023, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Lučenec č. k. 16Csp/16/2023 – 370 zo dňa 14. 06. 2023 vo výrokoch I. a III. z r u š u j e a v tejto časti vec v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie o žalobe žalobcu, ktorou sa domáhal zaplatenia 59.011,58 Eur s príslušenstvom rozhodol tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 57.913,58 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 56.538,48 Eur od 08.12.2022, zo sumy 1.375,10 Eur od 12.03.2023 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku (výrok I.). Vo zvyšku súd žalobu zamietol (výrok II.). O trovách konania rozhodol tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 96,28% v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia súdu o výške trov konania (výrok III.).

1.1 Predmetom sporu bol nárok žalobcu po zmene žaloby na zaplatenie 59.011,58 Eur z titulu odstúpenia od zmluvy o dielo v znení jej dodatkov zo dňa 26.04.2022. Predmetom zmluvy o dielo bola dodávka domu v dvoch samostatných častiach. Prvou časťou bola priemyselná výroba domu a druhou časťou bola jeho realizácia v rámci stavebnej činnosti. Žalobca žalovanému z titulu zmluvy o dielo zaplatil sumu 57 636,48 Eur. Dodatočne sumu 1.375,10 Eur zaplatil z dôvodu, že bol voči nemu na základe žaloby žalovaného vydaný platobný rozkaz, ktorý nadobudol právoplatnosť. Od zmluvy o dielo žalobca odstúpil z dôvodu, že v priebehu zmluvného vzťahu požadoval zmenu projektovej dokumentácie a žalovaným navrhnutú stavbu nebolo možné po konzultáciách s odborníkmi vykonať. Projektová dokumentácia nebola vypracovaná podľa jeho požiadaviek. Pri vypracovaní projektovej dokumentácie žalovaný nezohľadnil terén a výškové zameranie pozemku. Preto bol nútený zaobstarať si dodatočné technické riešenie v podobe oporného múru a inú formu riešenia základovej dosky, čo žalovanému oznámil. Ďalej namietal, že žalovaný pri vyhotovení projektovej dokumentácie k stavbe nedodrжал svetlú výšku obytných miestností podľa § 43 ods. 5 vyhlášky č. 532/2002 Z. z. vydanéj Ministerstvom životného prostredia SR a STN 734301 z februára 2021 v bode 8.3.2.

1.2 Žalovaný sa v spore bránil tým, že žalobca si nechal základovú dosku zhotoviť iným spôsobom ako bolo dohodnuté v zmluve, t. j. nie systémom RFFS, ale na základové pásy. Neplnil svoje povinnosti podľa zmluvy. Po dobu omeškania žalobcu preto nemohol byť v omeškaní so zhotovením diela. Žalobca z uvedených dôvodov porušil aj vydané stavebné povolenie. Namietol, že dôvody v odstúpení od zmluvy preto neexistovali. Žalobca zrealizoval úplne iný typ základovej dosky ako bolo dohodnuté v zmluve a

potom žiadal od žalovaného, aby mu na takto zrealizovanú základovú dosku prispôbil projekt, postavil dom a poskytol mu zmluvne dohodnutú záruku. V spore žalovaný poprel, že projekt základovej dosky bol zlý, a že by sa na základe dodaného projektu nedala základová doska na pozemku žalobcu zrealizovať.

1.3 Súd konštatoval zistený skutkový stav v bode 12. odôvodnenia rozsudku, pričom dospel k záveru vo vzťahu k skutkovému stavu tak, že žalobca ako objednávateľ uzatvoril so žalovaným ako zhotoviteľom zmluvu o dielo v znení dodatku č. 1, v zmysle ktorej žalobca zaplatil žalovanému sumu 59.011,58 Eur za výrobu a dodávku diela. Plnenie zo zmluvy o dielo bolo rozdelené na dve časti. Žalovaný mal vyrobiť jednotlivé časti eko-keramického rodinného domu a zmontovať ich ako stavbu rodinného domu podľa zmluvy. Žalobca mal pred realizáciou stavby dielcov rodinného domu zabezpečiť všetky potrebné prípojky do verejnej siete, vyhotoviť základovú dosku podľa zmluvy RFFS systémom v zmysle realizačnej projektovej dokumentácie dodanej žalovaným. Žalovaný na pozemok žalobcu dodal nezistené množstvo dielcov eko-keramického rodinného domu v priebehu augusta 2022. Žalobca dňa 05.06.2022 prevzal projektovú dokumentáciu k základovej doske, voči ktorej nemal v tom čase námietky, čo predtým potvrdil emailom zo dňa 02.06.2022. Následne po zaslaní podkladov pre externé firmy, ktoré pre žalobcu mali realizovať základovú dosku, zistil, že k realizácii základovej dosky bude potrebné vybudovať oporný múr. To mu bolo oznámené spoločnosťou K. G.. Spoločnosť C. G. žalovanému oznámila, že nebude potrebné vyhotoviť k základovej doske oporný múr, pretože je možné základovú dosku postaviť iným systémom na základové pásy. Po vydaní stavebného povolenia k stavbe rodinného domu následne žalobca žalovanému oznámil, že zhotoví základovú dosku formou na základové pásy, s čím žalovaný nesúhlasil, pretože bude stavba vyhotovená v rozpore so stavebným povolením a zmluvou o dielo, ktorá počítala s vyhotovením základovej dosky systémom RFFS. Následne dňa 02.12.2022 žalobca odstúpil od zmluvy o dielo. Z dôvodu, že požadoval zmenu projektovej dokumentácie, keďže táto mala viesť k zmene realizácie predmetnej uvedenej stavby dojednanej v zmluve o dielo, pretože navrhnutú stavbu nebolo možné po konzultáciách s odborníkmi vykonať. K tomu žalovaný nepristúpil.

1.4 Súd subsumoval zistený skutkový stav pod ustanovenie § 52 Občianskeho zákonníka. Medzi stranami sporu išlo o spotrebiteľský právny vzťah. Žalovaný pri uzatvorení zmluvy o dielo konal ako dodávateľ podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka v rámci svojej podnikateľskej činnosti a žalobca ako spotrebiteľ podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka. To nebolo medzi stranami z hľadiska právnej kvalifikácie sporu namietané. Zmluvou o dielo sa v zmysle § 631 Občianskeho zákonníka zaviazal žalovaný vyrobiť a zhotoviť na pozemku žalobcu dielo - stavbu eko - keramického rodinného domu bez základovej dosky za dohodnutú cenu diela. Žalobca v spore svoj nárok odvodzoval na odstúpení od zmluvy o dielo v zmysle § 48 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Odstúpenie od zmluvy odôvodnil tým, že dodaná projektová dokumentácia bola vadná, nebolo možné podľa nej stavbu vyhotoviť a žalovaný odmietol pristúpiť k jej zmene. Žalobca tak zakladal odstúpenie od zmluvy podľa § 642 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pretože bolo podľa žalobcu nepochybne zrejmé, že dielo nebude vykonané riadne a včas. Podľa § 642 ods. 2 Občianskeho zákonníka môže objednávateľ od zmluvy o dielo odstúpiť, ak je zrejmé dielo nebude vykonané riadne a včas a zhotoviteľ neurobí nápravu ani v dodatočne poskytnutej lehote. Následkom odstúpenia od zmluvy podľa § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 642 ods. 2 Občianskeho zákonníka je, že zmluva sa od počiatku ruší a zmluvné strany si majú vydať vzájomné bezdôvodné obohatenie vzniknuté plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol v zmysle § 457 Občianskeho zákonníka. Súd však v spore nemal za preukázané, že nastali právne účinky odstúpenia od zmluvy žalobcom v zmysle § 642 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

1.5 Žalobca v rámci svojej argumentácie poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 30.06.2009 pod sp. zn. 4Cdo/111/2008, podľa ktorého pre účinné odstúpenie od zmluvy zákon nevyžaduje ďalšie náležitosti, a to uvedenie konkrétneho dôvodu odstúpenia od zmluvy. Súd poukazuje na judikatórny posun v tejto otázke, ktorý bol pre právne posúdenie aplikácie § 642 ods. 2 Občianskeho zákonníka zásadný. Podľa rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Obdo/61/2016 zo dňa 30.11.2016, R 62/2017, ak v odstúpení od zmluvy nie je dostatočne vymedzený dôvod odstúpenia, nie je možné chýbajúci obsah odstúpenia ako právneho úkonu doplniť výkladovými pravidlami. V tomto rozhodnutí sa tiež Najvyšší súd SR vysporiadal s judikátom, na ktorý poukazoval v spore žalobca. Súd na základe toho dospel k záveru, že žalobca v odstúpení od zmluvy nevymedzil jednoznačne a určito, z akých konkrétnych skutkových dôvodov odstúpil od zmluvy o dielo, pre ktoré bolo zrejmé, že dielo nebude vykonané riadne a včas. Z obsahu odstúpenia od zmluvy nebolo poznateľné, akú zmenu, akej konkrétnej projektovej dokumentácie žalobca od žalovaného žiadal, a z akých konkrétnych dôvodov nebolo možné stavbu zhotoviť. Súd poukázal na to, že v zmysle zmluvy o dielo mal žalovaný odovzdať žalobcovi viacero projektových dokumentácií (pre stavbu rodinného domu na účely stavebného konania, pre realizáciu základovej dosky). Z tohto hľadiska nebolo možné v odstúpení od zmluvy zistiť, ktorá projektová dokumentácia bola vadná. Súd preto vymedzenie dôvodov v odstúpení od zmluvy považoval za vágne

a neurčité, čo nezodpovedá hypotéze ustanovenia § 48 ods. 1 v spojení s § 642 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Aj v zmysle uvedenej judikatúry, vymedzenie konkrétnych dôvodov odstúpenia od zmluvy slúži na to, aby adresát odstúpenia od zmluvy mal jednoznačnú vedomosť o svojich pochybeniach pri vyhotovovaní stavby a aby tieto skutočnosti mohli byť následne preskúmané v súdnom konaní. Bolo by v rozpore s právnou istotou, aby sa v priebehu sporu neskôr hľadali skutočné, prípadne ďalšie dôvody pre odstúpenie od zmluvy v zmysle § 642 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

1.6 Špecifikácia konkrétnych dôvodov - prečo bolo zrejmé, že dielo nebude vykonané včas, prípadne riadne - má svoj význam aj v tom, že objednávateľ je podľa § 642 ods. 2 Občianskeho zákonníka povinný poskytnúť dodávateľovi možnosť napraviť nedostatky v primeranej lehote. Z vykonaného dokazovania však splnenie tejto povinnosti žalobcom nebolo preukázané. Žalobca v spore nepredložil žiaden relevantný dôkaz, v ktorom žalovaného pred odstúpením od zmluvy oboznámil s konkrétnymi nedostatkami pri plnení jeho povinností podľa zmluvy a že mu poskytol primeranú lehotu na ich odstránenie. Bez splnenia tejto podmienky bolo vylúčené, aby súd mohol subsumovať odstúpenie od zmluvy pod ustanovenie § 642 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

1.7 Nad rámec uvedeného právneho posúdenia súd v rámci materiálneho riešenia sporu zamerl svoje dokazovanie na to, či v skutočnosti nenastali dôvody odstúpenia od zmluvy podľa § 642 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Súd až z vyjadrenia žalobcu k odporu žalovaného zistil, že pravdepodobne vadnou bola realizačná projektová dokumentácia k základovej doske. Jej vadnosť však v spore žalobca nepreukázal. Práve naopak, po jeho pripomienkach zachytených v emailovej komunikácii pred jej odovzdaním dňa 02.06.2022 nakoniec uviedol, že podklady sú v poriadku (okrem zakreslenia terasy k domu, čo však nebolo ťažiskom argumentácie žalobcu v spore). Tie následne zaslal externým firmám na ocenenie realizácie základovej dosky. Externé firmy mu aj realizáciu základovej dosky nacenili, avšak bolo podľa nich potrebné vyhotoviť oporný múr. Existenciu potreby oporného múru mu predstrel v rámci emailovej komunikácie aj žalovaný, pričom ho odkázal na riešenie s externým subjektom (so spoločnosťou K. G.). Preto pre žalobcu nemohlo ísť o novú skutočnosť, pre ktorú by mala byť projektová dokumentácia realizačnej základovej dosky RFFS systémom vadná. To žalobca vytkol žalovanému až po vydaní stavebného povolenia a priamo žalovanému oznámil, že ide zhotoviť základovú dosku iným systémom, na základové pásy. To nezodpovedalo ale dojednaniu podľa zmluvy o dielo. Žalovaný týmto pádom ani v prípade, ak by sa aj preukázala vadná realizačná projektová dokumentácia k základovej doske, nedal žalovanému možnosť nedostatky projektovej dokumentácie napraviť, ako to predpokladá § 642 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Žalobca dal pravdepodobne zhotoviť základovú dosku iným systémom (na základové pásy) z dôvodu, že bola pre neho úspornejšia.

1.8 Ak žalobca mal za to, že realizačná projektová dokumentácia k základovej doske je vadná, mal to vytknúť žalovanému po jej odovzdaní, prípadne ešte pred tým, ako začal vyhotovovať základovú dosku iným spôsobom. Mal žalobcovi poskytnúť primeranú lehotu na odstránenie jej nedostatkov a následne mal možnosť odstúpiť od zmluvy podľa § 642 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Žalobca takto nepostupoval. Nemohli preto nastať ani v prípade jasného vymedzenia dôvodov odstúpenia od zmluvy právne účinky podľa uvedeného znenia zákona.

1.9 Napriek tomu, že nenastali právne účinky odstúpenia od zmluvy podľa § 642 ods. 2 Občianskeho zákonníka, došlo podľa názoru súdu k účinnému odstúpeniu od zmluvy podľa § 642 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Napriek uvedenej judikatúre o nutnosti vymedzenia dôvodov pre odstúpenie od zmluvy, upravuje Občiansky zákonník pri zmluve o dielo možnosť objednávateľa odstúpiť od zmluvy bez udania dôvodu až do zhotovenia diela. Uvedené ustanovenie je odlišné od iných zmluvných typov, keďže zákon nespája možnosť objednávateľa odstúpiť od zmluvy z dôvodu vadnosti plnenia, prípadne porušenia povinností druhou zmluvnou stranou. Z tohto hľadiska je preto potrebné rešpektovať prejav vôle žalobcu odstúpiť od zmluvy o dielo.

1.10 V zmysle judikatúry, ak zákon objednávateľovi umožňuje odstúpiť od zmluvy bez toho, aby mu ukladal povinnosť tento svoj právny úkon akokoľvek odôvodňovať, nie je možné vylúčiť právne účinky jednoznačne prejavenej vôle odstúpiť od zmluvy len preto, že v rámci tohto právneho úkonu sa prejavenný dôvod odstúpenia od zmluvy nenaplnil. Inými slovami, poskytuje objednávateľovi zákon možnosť odstúpiť od zmluvy bez udania dôvodu, nemôže samotné nenaplnenie objednávateľom deklarovaného dôvodu odstúpenia od zmluvy zmariť prejavennú vôľu od zmluvy odstúpiť (rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 33 Odo 117/2003 zo dňa 16.12.2004).

1.11 V konaní bolo zrejmé, že dielo nebolo doposiaľ zhotovené, pretože nešpecifikované diely eko-keramického domu sú len uložené na pozemku žalobcu. Žalobca tak platne odstúpil od zmluvy o dielo v zmysle § 642 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Právny následok vyporiadania vzťahov zmluvných strán je však v prípade naplnenia tohto dôvodu zrušenia zmluvy odlišný od § 642 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Podľa § 642 ods. 1 Občianskeho zákonníka je objednávateľ povinný zaplatiť zhotoviteľovi

sumu, ktorá pripadá na práce už vykonané, pokiaľ ich výsledok nemôže zhotoviteľ použiť inak a nahradiť mu účelne vynaložené náklady. Pri určení výšky nároku je potrebné vychádzať z ceny diela, prihliadnúť k miere spracovania, hodnote spracovaného materiálu. Podmienka, že výsledok práce nemôže byť použitý inak predpokladá, že zhotoviteľ rozpracované dielo nemôže použiť k zhotoveniu diela pre iných objednávateľov. Náhradu nákladov predstavujú čiastky vynaložené v súvislosti s odstúpením od zmluvy - cestovné a prepravné výdavky, poštovné (pozri komentár § 642 Občianskeho zákonníka In.: L., J., G., J., L., A., F., A. a kol. Občianský zákonník II. Komentár. 1. vydání. Praha : C. H. D., 2008). Zákonným dôsledkom zrušenej zmluvy teda nie je vzájomné vrátenie plnení. Z toho však tiež plynie, že zhotoviteľ v zásade nemá právo na zaplatenie ceny diela. Ak potom žalovaný z tohto dôvodu prijal zálohové finančné plnenie, je povinný ho žalobcovi ako objednávateľovi vrátiť podľa § 451 Občianskeho zákonníka ako bezdôvodné obohatenie. Avšak po odčítaní ceny vykonaných prác a účelne vynaložených nákladov (pozri uznesenie Najvyššieho súdu ČR pod sp. zn. 33 Cdo 2870/2014 zo dňa 16.07.2015).

1.12 Žalobca zaplatil žalovanému z titulu zmluvy o dielo sumu 59.011,58 Eur. Žalovaný po poskytnutí predbežného právneho názoru vyčíslil cenu vykonaných prác a nákladov na sumu 42.795,07 Eur. Vykonaným dokazovaním žalovaný preukázal odôvodnené náklady spojené s prepravou dielcov eko-keramického rodinného domu na pozemok žalobcu v sume 678 Eur, ktoré mu vyfakturovala spoločnosť M. G., ako aj cenu odovzdanej realizačnej projektovej dokumentácie podľa zmluvy o dielo v sume 420 Eur. Tieto prepravné náklady a cenu prác v podobe realizačnej projektovej dokumentácie súd žalovanému uznal. Žalovaný relevantným dôkazom nepreukázal, že mu v súvislosti s vypracovaním celkovej projektovej dokumentácie na stavbu domu pre žalobcu vznikli náklady v sume 10.780,29 Eur, ako aj ďalšie vyčíslené náklady spojené s prevozom stien na pozemok (pozri bod 9. rozsudku). Súd neuznal žalovanému ako vykonanú cenu prác hodnotu vyrobených dielcov domu, ktoré sa nachádzajú na pozemku žalobcu. Súd bol toho právneho názoru, že uvedené dielce rodinného domu neboli doposiaľ spracované do stavby domu. Ide teda o nespracovaný materiál do stavby domu. Žalovaný uvedený materiál vie použiť inak a predstavuje hodnotu, ktorú do neho žalovaný vynaložil. Žalovaný v spore nepreukázal, že uvedený nezpracovaný stavebný materiál má zníženú hodnotu v dôsledku jeho uloženia na pozemku žalobcu od augusta 2022. Prípadne, že došlo k jeho poškodeniu v súvislosti s jeho uložením. V spore žalovaný vôbec nepreukázal, aké konkrétne časti eko-keramického rodinného domu boli pritom vyvezené na pozemok žalobcu, ktorý žalovaný doposiaľ nezpracoval do stavby. Žalovaný mal možnosť za tým účelom navrhnúť ohliadku na mieste samom, navrhnúť znalecké dokazovanie za účelom zistenia hodnoty dielcov v čase výroby a v čase rozhodnutia súdu v dôsledku opotrebenia, amortizácie, prípadne potreby zníženia ceny v dôsledku opätovného použitia alebo nemožnosti jeho opätovného použitia. Z toho dôvodu súd uvedenú cenu prác žalovanému neuznal, vrátane akontácie, ktorá slúžila na zabezpečenie prípravy výroby, čo však logicky premieta do ceny za výrobu dielcov - teda do ich hodnoty.

1.13 Žalovaný je povinný vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka z dôvodu, že dôvod plnenia odpadol odstúpením od zmluvy. Bezdôvodné obohatenie spočíva v zaplatenej cene diela žalobcom, poníženej o priznané náklady v sume 678 Eur a vykonanú cenu prác za dodanú realizačnú projektovej dokumentáciu k základovej doske v sume 420 Eur. Iné náklady a ceny prác žalovaný nepreukázal. Žalovanému súd uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 57.913,58 Eur. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol.

1.14 Žalovaný sa v súvislosti s plnením pohľadávky žalobcu dostal do omeškania počnúc dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty piatich dní na plnenie stanovenej v odstúpení od zmluvy. To bolo žalovanému doručené dňa 02.12.2022. Lehota na plnenie žalovanému uplynula dňa 07.12.2022. Od 08.12.2022 sa tak dostal žalovaný do omeškania. Žalobcovi ako veriteľovi vzniklo v súvislosti s omeškaním žalovaného právo požadovať zákonný úrok z omeškania podľa § 517 Občianskeho zákonníka a nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy. Žalovaný však bol v omeškaní k danému okamihu len s plnením v sume 56.538,48 Eur (poníženej o cenu prác a náklady), pretože sumu 1.375,10 Eur zaplatil až dňa 11.03.2022. Z toho dôvodu súd priznal žalobcovi nárok na úrok z omeškania zo sumy 56.538,48 Eur od 08.12.2022 do zaplatenia a zo sumy 1.375,10 Eur odo dňa nasledujúceho po plnení bez právneho dôvodu, t. j. dňa 12.03.2023. Vo zvyšku žalobu v tejto časti súd zamietol.

1.15 O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol rozdelením pomeru úspechu strán sporu vo veci podľa § 255 ods. 2 CSP. Žalobca bol v spore úspešný v rozsahu 98,14 % z celkového nároku. Žalovaný bol úspešný v rozsahu 1,86 %. Rozdelení úspechu žalobcu od úspechu žalovaného bol žalobca voči žalovanému úspešný v rozsahu 96,28 %. Trovy konania je povinný zaplatiť žalovaný žalobcovi v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia súdu o výške trov konania. O výške trov konania rozhodne vyšší súdny úradník podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

2. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie žalovaný, a to proti výrokom I. a III. rozsudku súdu prvej inštancie z dôvodu, že podľa žalovaného súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia (odvolacie dôvody podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/ a h/ Civilného sporového poriadku (ďalej „CSP“).

2.1 Žalovaný nesúhlasil s právnym názorom súdu, že pokiaľ neexistovali dôvody na odstúpenie od zmluvy podľa § 642 ods. 2 O.z., tak je potrebné jeho prejav vôle smerujúci k odstúpeniu od zmluvy vykladať podľa ustanovenia § 642 ods. 1 O.z. tvrdiac, že takýto záver predstavuje odklon od zaužívej rozhodovacej praxe slovenských súdov a v dôsledku toho aj porušenie práva na predvídateľné súdne rozhodnutie, čo zakladá odvolací dôvod v zmysle § 365 ods. 1 písm. d/ CSP (viď. uznesenie NS SR sp. zn. 1Obdo/40/2021, z ktorého vyplýva posúdenie totožnej právnej otázky Okresným súdom Stará Ľubovňa a Krajským súdom Prešov). Aj v uznesení NS SR sp. zn. 4Cdo/111/2008, na ktoré poukazoval žalobca, sa nekonštatuje možnosť nahradiť nedostatok dôvodov na odstúpenie od zmluvy použitím iného zákonného ustanovenia pre posúdenie platnosti odstúpenia od zmluvy. Fakt, že obsahom právneho úkonu odstúpenia od zmluvy nemusí byť aj uvedenie dôvodov odstúpenia od zmluvy neznamena, že tieto vôbec nemusia existovať. Ak žalobca odstúpil od zmluvy o dielo z konkrétneho, v písomnom odstúpení od zmluvy vyšpecifikovaného dôvodu, tak potom pre posúdenie toho, či došlo k platnému odstúpeniu od zmluvy, je potrebné skúmať, či v čase odstúpenia od zmluvy existoval relevantný dôvod na takýto úkon v súlade s ustanovením § 48 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého od zmluvy môže účastník odstúpiť len, ak je to v zákone ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté. V predmetnej veci nebol zistený a preukázaný dôvod, ktorý by zakladal právo žalobcu na odstúpenie od zmluvy. Žalovaný mal za to, že je potrebné odstúpenie žalobcu od zmluvy o dielo považovať za neplatné. Vo vzťahu k porušeniu jednotlivých ustanovení zmluvy uviedol, že práve žalobca svojim konaním porušil zmluvné dojednania, keď si dal zrealizovať základovú dosku úplne iným systémom, ako to bolo dohodnuté v zmluve a ako to predpokladala aj projektová dokumentácia a následne na to zrealizoval aj samotnú stavbu v rozpore so stavebným povolením a projektovou dokumentáciou, čím došlo aj k porušeniu autorských práv autorov projektu.

2.2 V prípade, že by sa odvolací súd stotožnil s právnym názorom súdu prvého stupňa v otázke posúdenia platnosti odstúpenia od zmluvy, žalovaný namietal, že prvostupňový súd nepostupoval dôsledne pri hodnotení jednotlivých dôkazov a následnom právnom posúdení zisteného skutkového stavu a následnom rozhodnutí o vzájomnom vypořiadaní strán sporu po odstúpení od zmluvy, čo zakladá odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP. Namietal, že súd opomenul skutočnosť, že podľa zmluvy o dielo uzatvorenej stranami sporu v zmysle Čl. 6. „Vlastnícke právo“, bod 6.2 zmluvy bolo dohodnuté, že nadobúdanie vlastníctva k dielu bude prebiehať postupne, najskôr za výrobu a po úhrade následne k stavbe, a to samotnou realizáciou a úhradou celej zmluvnej ceny. Z uvedeného dojednania zmluvy o dielo vyplýva dohoda strán sporu o tom, že vlastníkom vyrobených dielcov a strešnej konštrukcie sa po úhrade ich ceny stáva objednávateľ, teda žalobca. Montáž samotného domu predstavovala až druhú časť realizácie diela. Úhradou dohodnutej ceny za výrobu sa žalobca v zmysle zmluvy stal vlastníkom diela v časti vyrobených dielov, ktoré boli aj vyvezené na pozemok žalobcu. Vlastníctvo žalobcu k vyrobeným dielom a strešnej konštrukcii skonštatoval aj súd pri predbežnom právnom posúdení na pojednávaní dňa 26.04.2023, kde súd konštatoval „Dielce Vám ostávajú. Vy ste si ich zaplatili“. V odôvodnení rozsudku však v rozpore s uvedeným predbežným právnym posúdením, z ktorého žalovaný vychádzal pri svojom ďalšom procesnom postupe, najmä pri predkladaní dôkazov súd uviedol „v konaní bolo zrejmé, že dielo nebolo doposiaľ zhotovené, pretože nešpecifikované diely eko-keramického domu sú len uložené na pozemku žalobcu. Žalobca tak platne odstúpil od zmluvy o dielo v zmysle § 642 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Právny následok vypořiadania vzťahov zmluvných strán je však v prípade naplnenia tohto dôvodu zrušenia zmluvy odlišný od § 642 ods. 2 Občianskeho zákonníka.“ V dôsledku odklonu súdu od vlastného predbežného právneho posúdenia, došlo k porušeniu práva žalovaného na spravodlivý súdny proces, pretože v ďalšom procesnom postupe vychádzal žalovaný z uvedeného predbežného právneho posúdenia poskytnutého stranám sporu súdom na pojednávaní dňa 26.04.2023, čo zakladá odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP. Po predbežnom právnom posúdení na pojednávaní dňa 26.04.2023 súd umožnil stranám sporu predložiť súdu dôkazy vo vzťahu k vzájomnému vypořiadaniu ich vzťahov, na základe čoho žalovaný predložil súdu písomné vyjadrenie zo dňa 15.05.2023, ktorým vyčíslil sumu pripadajúcu na už vykonané práce a na účelne vynaložené náklady; pri vyčíslení vychádzal z vyjadrenia súdu, že vyvezené dielce

súd považuje za vlastníctvo žalobcu, v takom prípade za ne patrí žalovanému zmluvne dohodnutá cena vo výške 6.954,66 Eur – akontácia, ktorá slúži na zabezpečenie prípravy výroby, 14.019,50 Eur výroba domu, 3.090,- Eur doplatok za pultovú strechu, 400,- Eur doplatok za vytvorenie otvorov pre ext. žalúzie, 200,- Eur doplatok za vytvorenie vetracej mriežky, 300,- Eur doplatok za priečku pre samostatné WC, spolu vo výške 24.964,16 Eur, s DPH 29.956,99 Eur. Zmluva o dielo bola rozdelená na dve časti plnenia – výrobu a montáž. Definícia časti dodávky – výroba, končí transportom domu, čím sa táto časť diela považuje za splnenú. Časť dodávky – stavba, zahŕňa podľa zmluvy montáž v I. stupni vyhotovenia, dohotovenie do štádia III. stupňa vyhotovenia, protokolárne odovzdanie diela, úpravu staveniska a odvoz stavebného odpadu a administráciu (vedenie stavebného denníka, certifikáty, doklady a pod.) a začína sa až vydaním právoplatného stavebného povolenia. Poukázal na článok 5. bod 5.3 a článok 8 konkrétne bod 8.4 zmluvy. Dielo v časti jeho výroby v závode u žalovaného podľa požiadaviek žalobcu bolo splnené, vyrobené a odovzdané. Vyvezenie a odovzdanie zhotovených dielcov potvrdil sám žalobca e-mailom zo dňa 18.08.2022, ktorý sa nachádza v spise, v ktorom informoval žalovaného, že vývoz prebehol v poriadku a zároveň oznámil, že podal žiadosť o vydanie stavebného povolenia. Pokiaľ žalobca pred súdom namietal, že ani nevie čo je na jeho pozemok vyvezené, tak toto tvrdenie je potrebné považovať za účelové. Rovnako konštatovanie prvostupňového súdu, že žalovaný nepreukázal, aké konkrétne časti domu boli vyvezené na pozemok žalobcu, sa nezakladá na pravde; okrem uvedeného e-mailu žalobcu zo dňa 18.08.2022, ktorým žalobca potvrdil, že vývoz prebehol v poriadku, žalovaný doložil do spisu fotografiu zo staveniska, v ktorej vidieť uskladnené dielce a tiež doložil potvrdenie o vyskladnení domu pred nakládkou a dovozom na pozemok žalobcu. Žalovaný má za to, že ak napriek predloženým dôkazom žalobca spochybňoval odovzdanie tejto časti diela, bol to on, kto mal navrhnúť ohliadku na mieste a nie žalovaný, ako to súd rovnako uvádza v odôvodnení napadnutého rozhodnutia. Z dôvodu zrealizovania a dodania celej jednej dohodnutej ucelenej časti diela, mala byť za jeho vykonanie v tejto časti žalovanému priznaná jeho cena, ktorej výška nepochybne vyplýva zo zmluvy. Pokiaľ ide o ucelený celok prác, výkonov a dodávok, ktorých cena bola zmluvne dohodnutá v zmluve, a teda jej výšku možno ustáliť zo samotného obsahu zmluvy, nie je dôvod, prečo by súd nemal za práce už vykonané priznať takú cenu, aká bola za tieto práce dohodnutá samotnými stranami sporu, pokiaľ jej výška nebola stranami sporu sporná. Ani jedna zo strán sporu dohodnutú zmluvnú cenu tejto časti dodávky v spore nenamietala. Za daného stavu, s prihliadnutím na zásadu hospodárnosti konania, nie je dôvod na zisťovanie sumy pripadajúcej na už vykonané práce prípadným znaleckým dokazovaním, ako to v odôvodnení rozsudku uvádza prvostupňový súd.

2.3 Nestotožňuje sa s konštatovaním súdu, že vyrobené dielce domu a strešnej konštrukcie, ktoré sa nachádzajú na pozemku žalobcu predstavujú nespracovaný stavebný materiál, ktorý vie žalovaný použiť inak. Ide o dielce vyrobené presne podľa požiadaviek žalobcu, nejde o bežne dostupný voľne predajný stavebný materiál, ktorý sa dá použiť na hocikakej inej stavbe. Ide o jedinečný výsledok výrobnej činnosti, ktorý mal zodpovedať požiadavkám žalobcu a bol vyrobený výlučne pre neho. Pred vyhlásením rozsudku súd v rámci predbežného právneho posúdenia sa nevyjadril nikdy s tým spôsobom, že by vyrobené dielce považoval za nespracovaný stavebný materiál. Takýto záver súdu bol pre žalovaného prekvapivý a keby bol pri predbežnom právnom posúdení súd uviedol, že vyrobené dielce považuje za stavebný materiál, ktorý vie žalovaný použiť aj inak, bol by žalovaný zameral svoju procesnú aktivitu na produkovanie dôkazov v tomto smere a bol by súdu predložil potvrdenie autorov projektovej dokumentácie, že práce vykonané žalovaným do momentu odstúpenia žalobcu od zmluvy, sa nedajú použiť inak. Dom žalobcu bol na mieru vyrobený pre neho tak, aby mohol byť osadený na jeho pozemku a aby zodpovedal orientácii pozemku. V priloženom vyjadrení autorov projektovej dokumentácie sú uvedené dôvody, pre ktoré nie je možné dom použiť inak, resp. aké komplikácie by s takýmto použitím boli spojené. Nebolo by spravodlivé od žalovaného požadovať, aby hľadal využitie pre hotový výrobok zhotovený na mieru pre žalobcu podľa jeho požiadaviek len preto, že žalobca si zrazu zmyslel, že poruší ustanovenia zmluvy, podmienky právoplatného stavebného povolenia a postaví si dom využívajúc projektovú dokumentáciu, ktorú dostal od žalovaného a na základe ktorej mu bolo vydané povolenie úplne iným postupom, ako predpokladá právoplatné stavebné povolenie, zmluva aj projekt.

2.4 Čo sa týka ostatných nárokov žalovaného, tento si uplatnil nárok na cenu realizačného projektu základovej dosky vo výške 420,- Eur, cenu za vypracovanie projektu pre stavebné povolenie a dielenskej PD (tzv. realizačný projekt) vo výške 10.780,20 Eur, náklady na prevoz vyrobených dielcov na pozemok žalobcu vo výške 1.637,88 Eur, pričom z uvedených položiek súd priznal žalovanému len cenu za projekt základovej dosky vo výške 420,- Eur a cenu za prevoz podľa faktúry spoločnosti M. G. vo výške 678,- Eur. Vo vzťahu k predloženej faktúre a preberaciemu protokolu od spoločnosti K. G. (v rozsudku mylne označenej ako A. N. G.) žalovaný predložením listinných dôkazov preukazoval výšku jeho nákladov, ktoré mu vznikli v súvislosti so spracovaním projektovej dokumentácie, ktorá vyplýva zo samotnej

faktúry. Keďže však faktúra bola dodávateľom PD vystavená za viacero spracovaných PD, doložil aj preberací protokol, z ktorého vyplýva, ktoré PD boli predmetnou faktúrou vyfakturované. „Rozpor“ v dátumoch, na ktorý poukazuje súd, a to dátumu uvedenom na preberacom protokole (13.09.2022) a dátumu, ku ktorému mala byť podľa zmluvy o dielo odovzdaná žalobcovi PD zo strany žalovaného (t.j. 16.06.2022 – počítané odo dňa podpisu zmluvy, t.j. od 09.05.2022) je vysvetliteľný a vyplýva zo samotného textu rámcovej zmluvy, ktorú v prílohe žalovaný doložil k odvolaniu; rámcová zmluva sa podpisovala v čase, kedy už spoločnosť K. G. pre žalovaného mala rozpracované niektoré projektové dokumentácie, a to na základe osobitných objednávok zadávaných pred podpisom rámcovej zmluvy. Dátum uvedený na odovzdávacom protokole neznamena dátum, kedy boli reálne odovzdané všetky objednané projektové dokumentácie, ide len o potvrdenie, že k dátumu uvedenému na odovzdávacom protokole boli objednané dokumentácie odovzdané, a teda môžu byť fakturované. V skutočnosti však došlo k ich odovzdávaniu postupne v priebehu predchádzajúcich mesiacov tak, ako to vyplýva zo znenia samotnej rámcovej zmluvy. Ide o v zásade štandardný postup pri takýchto rámcových zmluvách, kde sa potvrdzuje prevzatie určitého objemu prác za stanovené obdobie.

Čo sa týka konštatovania súdu, že mu nebolo zrejmé, prečo pri nakládke vo výrobnom závode bolo potrebné 6 osôb po dobu 6 hodín a čo prestavovala položka stojného v cene 40,- Eur/hodina, podľa žalovaného pri zisťovaní objektívneho skutkového stavu sa vyžaduje aj určitá iniciatíva súdu, a to bez ohľadu na skutočnosť, že civilné sporové konanie už nie je ovládané vyšetrovacou zásadou. Ak súdu nie je jasný obsah nejakého dôkazu, alebo mu nerozumie, nič mu nebráni opýtať sa tej strany sporu, ktorá dôkaz predložila, na jeho význam, či správnu interpretáciu, prípadne dať strane sporu možnosť navrhnúť ďalší dôkaz na doplnenie svojich skutkových tvrdení. Pokiaľ súd bez ďalšieho takýto dôkaz odmietne z odôvodnením, že mu nerozumel, a to v prípade, ak sa ani nepokúsil dať predkladajúcej strane možnosť vysvetliť alebo objasniť jeho obsah, prípadne predkladajúcej strane ani neoznámil, že ide pre súd o nezrozumiteľný dôkaz, tak potom je potrebné takýto postup súdu považovať za nezákonný, čo zakladá odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP.

2.5 Rovnako vytýkal procesný postup súdu pri doručovaní vyjadrenia žalobcu zo dňa 01.06.2023, ktoré vyjadrenie bolo žalovanému doručené priamo na pojednávaní dňa 14.06.2023, ide o 10 stranové vyjadrenie, s ktorým nemal možnosť sa žalovaný dostatočne oboznámiť a nebola tým dodržaná lehota na prípravu žalovaného na pojednávanie.

Navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I. a III. tak, že žalobu žalobcu zamietne aj vo zvyšku žalobcom uplatneného nároku, teda v časti o zaplatenie 57.913,51 Eur s príslušenstvom a žalovanému prizná nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, prípadne v zmysle ustanovenia § 389 ods. 1 písm. b/ CSP zruší napadnuté rozhodnutie vo výrokoch I. a III. a vec vráti súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že s týmto v celom rozsahu nesúhlasí. Podľa žalobcu je nepochybné, že súd postupoval v zmysle zákonných ustanovení, za použitia príslušných ustanovení CSP, najmä ustanovení o zákonnej a sudcovskej koncentrácii konania. Pri predbežnom prejednaní sporu poukázal konkrétne na ustanovenia § 641, § 642, § 645 ako aj § 48 v spojení s § 451 O.z.. Žalovaný nebol žiadnym spôsobom diskvalifikovaný v práve zúčastňovať sa pojednávania, robiť prednesy, navrhovať dôkazy, vyjadrovať sa k dôkazom vykonaným. Tvrdenia žalovaného, že súd vydal prekvapivý rozsudok, resp. že sa odklonil od vlastného predbežného právneho posúdenia a tým malo údajne dôjsť k porušeniu práva žalovaného na spravodlivý proces, pretože žalovaný v ďalšom procesnom postupe vychádzal z uvedeného predbežného právneho posúdenia súdu, sa nezakladá na pravde. To, že žalovaný vzhľadom na vydaný platobný rozkaz, obsah odporu a jednotlivé vyjadrenia sporových strán a predbežný právny názor súdu predpokladal meritórne rozhodnutie v jeho prospech, ho nezabavilo povinnosti predložiť potrebné dôkazy na preukázanie jeho tvrdení. Súd nesmie byť obmedzovaný tak pôvodnými predbežnými závermi o skutkovej stránke veci, ako aj prípadným predbežným právnym posúdením. Žalovaný bol uzrozumený s predbežným právnym názorom súdu a bol súdom riadne vyzvaný na predloženie dôkazov. Zo strany žalovaného ide o zavádzajúce tvrdenia, nakoľko súd si splnil všetky zákonné procesné postupy. Poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV.ÚS 16/2012 v tom smere, že súd až v samotnom rozhodnutí vo veci a nie v rámci postupu podľa § 118 ods. 2 OSP vyjadri svoj definitívny právny názor týkajúci sa konkrétnej veci, ďalej poukázal aj na uznesenie NS SR sp. zn. 3Cdo/3/2016, sp. zn. 5Cdo/211/2013.

3.1 K samotnému odstúpeniu od zmluvy žalobca uviedol, že je nesporné, že žalobca so žalovaným uzavrel platnú zmluvu o dielo, žalovaný ako zhotoviteľ však nerešpektoval pokyny a požiadavky žalobcu. Neposkytol žalobcovi potrebnú súčinnosť a podklady, ako ani projektovú dokumentáciu

v požadovanom stave s požadovanými zmenami. Žalobcovi nebola doručená zo strany žalovaného projektová dokumentácia podľa pokynov a požiadaviek žalobcu tak, ako bolo vzájomne dohodnuté. Žalobca riadne a včas a dokonca niekoľkokrát oznámil žalovanému chyby (vady), ktoré obsahuje predmetná projektová dokumentácia, pričom žiadal ich nápravu a do dnešného dňa sa tak nestalo. Žalobca výslovne žiadal, aby terasa nebol spojená s domom, čo žalovaný nerešpektoval a predmetná terasa nebola z projektovej dokumentácie odstránená. Žalobcom boli uvedené i ďalšie nezrovnalosti v projektovej dokumentácii, ako napríklad iné umiestnenie prípojky, nesprávne umiestnenie krbu, zobrazenie okien v spacích izbách domu s úplne odlišným tvarom a rozmermi, čo zásadne ovplyvnilo celkový vzhľad domu. Žalovaný si nespĺnil povinnosť vyhotoviť a dodať projektovú dokumentáciu na účely vydania stavebného povolenia riadne a včas, nakoľko žalovanému boli podklady o. i. k povoleniu malého zdroja znečistenia doručené s časovým sklzom a aj to až po urgovaní zo strany žalobcu, pričom tieto podklady boli nevyhnutné pre vybavenie samotného stavebného povolenia. Nikdy nedošlo k protokolárnemu odovzdaniu predmetu zmluvy o dielo tak, ako je to ustanovené v čl. 11 bod 11.1. Žalobca všetky porušenia zmluvných povinností žalovaným preukázal najmä expertízou – posudzovanie projektovania v stavebníctve zo dňa 15.04.2023. Odstúpenie od zmluvy o dielo bolo žalobcom doručené žalovanému riadne a včas, pričom ide o nespornú skutočnosť. Žalobca síce v odstúpení uviedol dôvody, avšak z hľadiska prejavu vôle odstúpenia od zmluvy je to plne irelevantná skutočnosť. Žalobca tak dostatočne, jasne a zrozumiteľne vyjadril svoju vôľu odstúpiť od zmluvy a nemožno túto jeho vôľu opomíňať. Je dôvodné sa domnievať, že žalovaný nesprávne chápe význam ustanovení § 642 ods. 1 a 2 O.z., keď v odvolaní uvádza: „Ani samotný fakt, že obsahom právneho úkonu odstúpenia od zmluvy nemusí byť aj uvedenie dôvodov odstúpenia od zmluvy neznamená, že tieto vôbec nemusia existovať“. Žalovaný sám potvrdil, že obsahom právneho úkonu odstúpenia od zmluvy nemusí byť aj uvedenie dôvodov odstúpenia od zmluvy, tak žalobca nerozumie, ako má žalobca inak preukázať reálnu existenciu dôvodov odstúpenia od zmluvy, než tvrdeniami, vyjadreniami a dôkazmi, ktoré boli predmetom dokazovania, aj keď v tomto prípade to nie je potrebné, pretože tak, ako žalobca už uvádzal, ide o alternatívnu možnosť. Žalobca opätovne potvrdzuje svoju vôľu odstúpiť od zmluvy o dielo. Poukázal na uznesenie NS SR sp. zn. 4Cdo/111/2008, judikát, ktorý priložil žalovaný nie je použiteľný na predmetnú právnu vec, keďže zmluvné strany si v predmetných zmluvách nedohodli možnosť odstúpenia od zmlúv a v uvedenom prípade odstupujúca strana neposkytla dodatočnú lehotu na splnenie záväzku, čo nie je tento prípad, keďže žalobca viackrát vyzýval žalovaného na opravu/úpravu a zapracovanie požiadaviek, avšak žalovaný túto možnosť ignoroval.

3.2 Nebol naplnený odvolací dôvod v zmysle § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP, ako to tvrdí žalovaný; súd pri vyhodnocovaní dôkazov postupoval správne a v súlade s princípom spravodlivého súdneho konania.

3.3 Tvrdenia žalovaného, že nevie použiť doterajšie dielo inak, sú zavádzajúce, nakoľko žalovaný viackrát na jednotlivých pojednávaniach to uviedol, dokonca navrhol žalobcovi dohodu, predmetom ktorej bolo, že žalovaný vráti určitú časť zo žalovanej sumy žalobcovi a žalovaný si prevezme doterajšie dielo zo žalobcovho pozemku a použije ho v inom projekte. Táto skutočnosť je zachytená aj v zápisnici z pojednávania dňa 26.04.2023; že žalovaný vie doterajšie dielo použiť inak, žalobca preukázal aj printskrinom z webových stránok žalovaného, kde nepochybne ponúka na predaj dielo, ktoré bolo vyhotovené pre iného objednávateľa. Žalobca považuje za irelevantný dôkaz, ktorý žalovaný priložil k odvolania, ktorý je vystavený „autormi“, keďže súd v rámci dokazovania pristupoval k hmotným zložkám diela a nie k duševnej činnosti „autorov diela“. Poukázal na ustanovenie § 366 CSP s tým, že žalovaný nespĺňa ani jednu z podmienok možnosti použitia tohto ustanovenia, a teda navrhnúť v odvolacom konaní vykonať nový dôkaz, a preto má za to, že odvolací súd by nemal na tento dôkaz prihliadať.

3.4 Zmluvnými stranami bola dohodnutá zmluvná cena dodávky jedného eko-keramického rodinného domu stanovená dohodou vo výške 69.146,64 Eur, ktorá mala pozostávať z: rodinný dom v III. stupni vyhotovenia (90 m² * 656 EUR/m²) 59.040,- EUR, poskytnutá zľava na RD -10% (z ceny 300 EUR/m²) - 2.700,- EUR, cena domu pre III. stupeň vyhotovenia po zľave 56.340,- EUR, doplatok za pultovú strechu s minimálnym sklonom, vrátane presahu ríms 122 m² + 3.090,- EUR, doplatok za zmenu farebného prevedenia krytiny na antracit + 1.350,- EUR, doplatok za zmenu farebného prevedenia okien a dverí na antracit celodekor + 1.650,- EUR, doplatok za francúzske okno + 2.360,- EUR, doplatok za vytvorenie otvorov pre exter. žalúzie 4 ks + 400,- EUR, doplatok za vytvorenie vetracej mriežky pre WC + 200,- EUR, doplatok za vytvorenie rozvodov v technickej miestnosti + 167,- EUR, doplatok za nadštandard kúpeľne + 250,- EUR, doplatok za vyhotovenie samostatného WC + 600,- EUR, doplatok za elektrické podlahové vykurovanie aj v samostatných izbách, v kúpeľni, vo WC spolu 50,85 m² + 2.969,64 EUR, odpočet za nevytvorenie otvorov pre exter. žalúzie – 400,- EUR, spolu cena domu v III. stupni (bez DPH) 68.796,64 EUR, doplatok za realizačný projekt základovej dosky – systém RRFS + 350,- EUR, spolu cena diela (bez DPH) 69.146,64 EUR, spolu cena diela (s DPH) 82.975,97 EUR.

Za výrobu diela bola pôvodne dohodnutá cena v zmysle čl. 7.6 Zmluvy o dielo vo výške 14.019,50 EUR + DPH, pričom v tomto článku je uvedené, že žalobca/objednávateľ sa zaväzuje uhradiť žalovanému/dodávateľovi túto sumu až po ukončení výroby domu, navyše táto suma mala slúžiť na celkové zabezpečenie výroby diela. Cena za výrobu diela však bola následne Dodatkom znížená, a to na sumu vo výške 13.619,50 + DPH, ktorú žalobca preukázateľne uhradil. Je tak nepochybne zrejmé, že žalovaný uviedol nepravdivé tvrdenie, keď si nárokuje cenu za údajnú výrobu diela vo výške 14.019,50 EUR + DPH, pričom táto cena bola Dodatkom preukázateľne ponížená na 13.619,50 EUR + DPH.

Navyše sa jedná o sumy uvedené ako „platby za výrobu“. Všetky následné sumy sú označené ako „platby za stavbu“, pričom k stavbe nikdy nedošlo, nakoľko ešte pred uskutočňovaním stavby došlo k platnému odstúpeniu od zmluvy zo strany objednávateľa. Preto údajné náklady žalovaného súvisiace so stavbou sú plne irelevantné nakoľko k stavbe nedošlo. Ďalej suma, ktorú žalobca preukázateľne uhradil vo výške 6.954,66 EUR + DPH mala slúžiť ako „akontácia“ pre zabezpečenie prípravy diela – výrobu, a teda mala slúžiť na zabezpečenie všetkej projektovej dokumentácie, prípravné práce ohľadne výroby a iných procesov. V prípade platného odstúpenia od zmluvy sa akontácia vracia naspäť objednávateľovi ako dôsledok právneho úkonu odstúpenia od zmluvy, nakoľko jej účel pominul, keďže dielo nie je a ani nebude zhotovené riadne a včas. Preto žalovaný nepreukázal opodstatnenosť jeho údajného nároku ako „preukázateľného nákladu“ - akontácie.

Čo sa týka údajného doplatku za pultovú strechu, tak ide o umelé navýšenie údajných nákladov žalovaného, nakoľko táto položka je už zahrnutá v celkovej sume za dielo. Rovnako tak doplatok za vytvorenie otvorov pre ext. žalúzie, ktorý žalovaný uvádza ako údajný náklad vo výške 400,- EUR je bez akejkoľvek opodstatnenosti, keďže na základe čl. 7.6 Dodatku bola táto položka v celej výške odpočítaná od celkovej sumy (-/minus 400,- EUR), a teda nezapočítavala sa. Ohľadne údajného doplatku za priečku pre samostatné WC vo výške 300,- EUR žalobca uvádza, že v Zmluve o dielo ani v Dodatku sa takáto položka nenachádza, nachádza sa iba v čl. 7.2 Zmluvy o dielo v spojení s Dodatkom doplatok za vyhotovenie samostatného WC: 1 ks malé umývadlo, obklady do výšky 1,6 m, dlažba (1 ks WC misa kombi je v cene kúpeľne) vo výške 600,- EUR, čo je diametrálne odlišné znenie ustanovenia Zmluvy o dielo a nie tak, ako uvádza žalovaný. Žalovaný si nemôže žiadať položku, ktorú so žalobcom ani nemajú zmluvne dojednanú.

Všetky položky z čl. 7.2 Zmluvy o dielo v spojení s Dodatkom, súvisiace s hrubou stavbou sú už započítané do celkovej ceny za hrubú stavbu, ktorá je určená v čl. 7.6 Zmluvy o dielo v spojení s Dodatkom vo výške 13.619,50 EUR bez DPH, a preto žalobca postráda racionálnosť a relevantnosť vyčíslenia údajných nárokov žalovaného.

K vyjadreniu žalovaného v súvislosti s realizačnou projektovou dokumentáciou pre základovú dosku vo výške 420,- EUR s DPH, ktorú si nárokuje ako údajný náklad žalobca uvádza, že predmetnú dokumentáciu žalovanému neraz reklamoval, keďže na jej základe nie je možné postaviť danú základovú dosku na vybranej parcele, čo bolo preukázané priloženou Expertízou - posudzovanie projektovania v stavebníctve zo dňa 15.04.2023, a preto ide taktiež o vyfabulovaný náklad žalovaného s cieľom obohatiť sa na úkor žalobcu.

K samotnej projektovej dokumentácii domu žalobca uvádza, že žalovaný do dnešného dňa nepreukázal oprávnenosť nákladov za údajne vykonané projekčné práce podľa Zmluvy o dielo a Dodatku. Navyše samostatné vyčíslenie tejto položky sa v Zmluve o dielo ani v Dodatku nenachádza, v ktorých sú vyčíslené len prípravné práce a samotná cena za výrobu hrubej stavby. Zároveň faktúra č. XXXXXXXX zo dňa 13.09.2022, ktorá má údajne preukazovať dodanie projektovej dokumentácie pre žalobcu, nie je adresná, navyše ani nie je zrejmé, či sa jedná o projektovú dokumentáciu pre základovú dosku alebo pre dom. Navyše ide o faktúru medzi odlišnými subjektami ako je žalobca a žalovaný, a ide o faktúru podľa Rámcovej zmluvy, s ktorou žalobca nemá nič spoločné. Je to samostatný zmluvný vzťah medzi žalovaným a spoločnosťou K. G., ktorého žalobca nie je a ani nebol účastníkom. Žalobca do dnešného dňa neobdržal faktúru za údajne dodanú projektovú dokumentáciu, pričom žalovaný nevie preukázať opak. Zároveň žalobca uvádza, že spoločnosť K. G. je osobne prepojená s p. A. D. (konateľ a spoločník žalovaného). Samotnú Rámcovú zmluvu mal žalovaný možnosť predložiť v rámci prvostupňového konania, avšak z neznámeho dôvodu tak neurobil, a preto by odvolací súd na takto predložený oneskorený dôkaz podľa názoru žalobcu nemal prihliadať.

Taktiež v preberacom protokole o prevzatí a odovzdaní diel vyhotoveného na základe Rámcovej zmluvy (s ktorou žalobca nemá nič spoločné) zo dňa 01.09.2022 (ďalej len „preberací protokol“), je v rozpise položiek uvedené meno a priezvisko žalobcu, pričom predmetná Rámcová zmluva, tak ako je uvedené v tomto preberacom protokole je zo dňa 01.07.2022 a žalobcovi bola projektová dokumentácia doručená dňa 05.06.2022. Z časového hľadiska nie je teda ani len možné, aby bola projektová dokumentácia pre žalobcu vytvorená na základe Rámcovej zmluvy, keďže Rámcová zmluva

bola uzatvorená (platná) až mesiac po samotnom odovzdaní projektovej dokumentácie žalobcovi. Je teda nepochybne zrejmé, že žalobcovi bola predložená projektová dokumentácia (pravdepodobne nie žalobcova, resp. pravdepodobne niekoho iného), ale určite nešlo o projektovú dokumentáciu podľa Rámcovej zmluvy, nakoľko Rámcová zmluva bola uzavretá takmer mesiac po vytvorení a odovzdaní projektovej dokumentácie žalobcovi. Žalovaný nevie preukázať dodanie projektovej dokumentácie na dom žalobcovi, nevie preukázať faktúru za projektovú dokumentáciu na dom (následne jej doručenie). Predložené dokumenty žalovaným sú tak plne irelevantné k predmetu sporu, zavádzajúce a zmätočné. Ani na jednom tomto dokumente nie je potvrdenie o zobrazení na vedomie zo strany žalobcu a ide iba o skresľujúce dokumenty žalovaným, ktoré nič nepreukazujú.

Suma za projektovú dokumentáciu uvedená v preberacom protokole je neprimerane nadhodnotená oproti štandardným, bežným cenám uvedeným na trhu pre spotrebiteľa. Žalobca má za to, že žalovaný v snahe obohatiť sa na úkor žalobcu umelo navýšil údajne vynaložené náklady, pričom reálne žalovaný nepreukázal náklady, ktoré mu mohli vzniknúť do času odstúpenia od zmluvy o dielo.

Žalobca viackrát uvádzal, že prefabrikáty na hrubú stavbu domu mu neboli nikdy odovzdané riadne a včas. V zmysle Zmluvy o dielo mu mali byť prefabrikáty protokolárne odovzdané dňa 04.08.2022, pričom niečo (pravdepodobne prefabrikáty) mu boli dovezené, ale až dňa 16.08.2022. Doložil k vyjadreniu fotky, ktoré preukazujú, že na prefabrikátoch je dátum výroby uvedený dňa 01.06.2022 a dňa 02.06.2022, pričom projektová dokumentácia na dom bola žalobcovi predložená dňa 05.06.2022. Vzhľadom na krátkosť času medzi samotnou výrobou prefabrikátov, odovzdaním projektovej dokumentácie na dom a dovezením predmetných prefabrikátov je dôvodne sa domnievať, že prefabrikáty (dielce) ani neboli vyrobené pre žalobcu podľa jeho pokynov a podľa projektovej dokumentácie na dom, ale že žalovaný dovezol na pozemok žalobcu dielce (dom) pôvodne vyrobený pre iného spotrebiteľa. Navyše predmetná projektová dokumentácia nespĺňala žalobcove požiadavky, ktoré žalobca riadne oznámil žalovanému, a ktoré mali byť následne v zmysle dohody medzi žalobcom a žalovaným v projektovej dokumentácii zapracované.

Žalovaný počas konania sa vyjadroval, že plnil vždy riadne a včas, pričom vo vyjadrení sa priznal, že reálne nedoručil časť strešnej konštrukcie, za ktoré žalobca riadne a včas zaplatil.

3.5 Poukázal na zásadu koncentrácie konania pri sporovom konaní; ak procesný úkon strany, ktorý podlieha koncentrácii konania nie je vykonaný včas, nespôsobuje procesnoprávne účinky, a teda súd na procesný úkon neprihliada. Poukázal na ustanovenie § 149 CSP, čl. 8 CSP. Strany sporu sú povinné predkladať súdu z vlastnej iniciatívy dôkazy na podporu ich tvrdení a nie tak, ako to chápe žalovaný, že súd ho mal vyzvať na vysvetlenie dôkazu, prípadne doloženie. Súd vykonáva vyhodnotenie dôkazov v zmysle § 191 ods. 1 CSP. Vyjadrenie žalobcu zo dňa 01.06.2023, ku ktorému žalovaný uvádza, že sa nemohol vyjadriť a tým sa mal súd dopustiť nezákonného postupu a mal byť založený odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP – súd na toto vyjadrenie neprihliadal; žalobca má za to, že súd neporušil týmto procesné práva patriace žalovanému, nakoľko žalovaný sa ani len nemal k akému vyjadreniu vyjadriť, keďže súd naň neprihliadal.

Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil v celom rozsahu.

4. Žalovaný k písomnému vyjadreniu žalobcu v písomnom vyjadrení zo dňa 20.10.2023 uviedol, že trvá na podanom odvolaní a na dôvodoch v ňom uvedených. K odklonu súdu od vlastného predbežného právneho posúdenia uviedol, že účelom oboznámenia strán sporu s tzv. predbežným právnym posúdením veci je zamerať dokazovanie na sporné skutočnosti tak, aby sa vyslovený predbežný názor súdu potvrdil alebo vyvrátil. Strany sporu by nemali byť zaskočené iným právnym posúdením veci súdom bez toho, aby im bolo umožnené tvrdiť skutočnosti významné z hľadiska sudcovho právneho názoru a navrhnúť k ich preukázaniu dôkazy. Tvrdenia žalobcu, že žalovaný mu neposkytol potrebnú súčinnosť a podklady a zároveň nerešpektoval jeho pokyny a požiadavky sa nezakladajú na pravde. V konaní bolo dokázané, že zmluvné dojednania porušil práve žalobca, a to tým, že zrealizoval základovú dosku úplne iným systémom, ako to bolo dohodnuté v zmluve o dielo a ako to predpokladala aj projektová dokumentácia. A následne na to zrealizoval aj samotnú stavbu v rozpore so stavebným povolením a projektovou dokumentáciou. Z uvedeného dôvodu aj prvostupňový súd skonštatoval, že účinky odstúpenia od zmluvy o dielo podľa § 642 ods. 2 O.z. nenastali, nakoľko v konaní nebolo preukázané, že by existovali žalobcom uvádzané dôvody na odstúpenie od zmluvy. Poukázal na bod 9. odvolania vo vzťahu k možnosti aplikovať na zistený skutkový stav ustanovenie § 642 ods. 1 O.z.. Z písomného vyjadrenia žalobcu k tomuto bodu odvolania je zrejmé, že si ho interpretoval nesprávne. Žalobca tvrdí, že žalovaný na pojednávaní dňa 26.04.2023 uviedol, že je schopný predať prefabrikáty, ktoré sú uložené na pozemku žalobcu. Neuvádza však, že rovnako na tom istom pojednávaní uviedol, že vrátenie plnenia nie je možné z toho dôvodu, lebo PD pre stavebné povolenie žalobca už použil

pre získanie stavebného povolenia a dielce na dom uskladnené na pozemku žalobcu boli vyrobené na jeho objednávku podľa ním zadanych kritérií a špeciálnych požiadaviek, pričom tieto sú už vyše roka uskladnené na pozemku žalobcu, vystavené poveternostným podmienkam bez garancie toho, že nedošlo k ich poškodeniu. Ak teda aj následne prejavil ochotu pomôcť žalobcovi s ich odpredajom, tak to nie je možné chápať v kontexte v akom to vo svojom vyjadrení podsúva súdu žalobca. Išlo výslovne len o prejav dobrej vôle voči žalobcovi v prípade, že by medzi stranami sporu došlo k dohode. K dôvodom, prečo v odvolacom konaní predložil žalovaný dôkaz (rámcová zmluva) sa žalovaný vyjadril v odvolaní, avšak aj bez predloženia tohto listinného dôkazu sa dá logicky vysvetliť rozpor, na ktorý poukázal v rozsudku prvostupňový súd. Ak žalobca tvrdí, že na základe rámcovej zmluvy predloženej žalovaným spolu s odvolaním nemohla byť vyhotovená PD pre žalobcu, lebo rámcová zmluva je zo dňa 01.07.2022 a žalobcovi bola PD doručená dňa 05.06.2022, poukázal na bod 3.3 čl. III. Rámcovej zmluvy, v ktorom sa uvádza „V prvej faktúre vystavenej po podpise tejto Zmluvy vyfakturuje Zhotoviteľ Objednávateľovi aj všetky PD objednané Objednávateľom v čase pred podpisom tejto Zmluvy, ich prevzatie potvrdí Objednávateľ rovnako v preberacom protokole.“ Tvrdenie žalovaného, že suma za PD uvedená v preberacom protokole je neprimerane nadhodnotená, nie je žalobcom ničím podložené, ide o jeho subjektívny názor. K vyčísleniu sumy pripadajúcej na už vykonané práce sa žalovaný podrobne vyjadril v odvolaní. Obvinenie žalobcu, že sa snaží obohatiť žalovaný na jeho úkor, sa nezakladá na pravde.

5. Žalobca v písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalovaného s poukazom na zápisnicu z predbežného prejednávania sporu uviedol, že z tohto nevyplývajú skutočnosti tak, ako ich uvádza žalovaný. Žalovaný neuviedol, v čom konkrétnom sa mal súd odkloniť od svojho predbežného právneho názoru. Žalovaný mal dostatok času na uplatnenie prostriedkov procesnej obrany. Súd pri rozhodovaní vychádza výlučne z dôkazov, ktoré navrhli strany sporu. Dôraz sa kladie na procesnú diligenciu strán sporu, čoho dôsledkom je obmedzenie dôkaznej iniciatívy súdu a jej presun takmer bezvýhradne na strany sporu, ktoré sú navyše právne zastúpené. Uviedol, že práve žalovaný porušil zmluvné dojednania, ak by bol opak pravdou, žalobca by nebol úspešný v prvostupňovom konaní. Opakovane poukázal na účinné odstúpenie od zmluvy podľa § 642 ods. 1 O.z., pričom platnosť odstúpenia medzi stranami nie je sporná. K prefabrikátom sa žalovaný viackrát vyjadril v tom smere, že ich vie použiť aj inak, t.j., že je schopný predať predmetné prefabrikáty. Podľa zmluvy o dielo mali byť prefabrikáty odovzdané žalobcovi protokolárne dňa 04.08.2022, pričom niečo (pravdepodobne prefabrikáty) mu boli dovezené, ale až dňa 16.08.2022, aj to bez protokolárneho odovzdania. Na prefabrikátoch je dátum výroby uvedený dňa 01.06.2022 a dňa 02.06.2022, pričom projektová dokumentácia na dom bola žalobcovi predložená dňa 05.06.2022. Z uvedeného je možné sa domnievať, a to vzhľadom na krátkosť času medzi samotnou výrobou prefabrikátov, odovzdaním projektovej dokumentácie na dom a dovezením predmetných prefabrikátov, že neboli pôvodne vyrobené pre žalobcu. K tvrdeniu žalovaného, že nevie, v akom stave aktuálne sú, žalobca uviedol, že žalovaného viackrát vyzýval, aby si uvedené dielce prišiel prevziať. Na Okresnom súde Nitra je iniciované žalobcom konanie pod sp. zn. 10C/61/2023 o vypratanie nehnuteľnosti. Skutočnosť (možnosť predaja/použitia prefabrikátov inak žalovaným) bola medzi stranami sporu dostatočne preukázaná v rámci prvostupňového konania a nie je možné ju považovať za spornú. Žalovaný upriamuje pozornosť na Rámcovú zmluvu, ktorú oneskorene predložil. Vo vzťahu k tomuto konaniu je irelevantná, jej dôveryhodnosť ako prípadného dôkazu je spochybiteľná. Ďalšie vyjadrenia žalovaného považuje za plne irelevantné, zavádzajúce, subjektívneho charakteru, nesúvisiace s predmetom tohto konania.

6. Žalovaný v písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalobcu uviedol, pokiaľ žalobca vo vyjadrení uviedol, že žalovaný neuviedol v čom konkrétnom sa mal súd odkloniť od svojho predbežného právneho názoru, že žalovaný odklon súdu prvého stupňa od vlastného predbežného názoru uviedol na strane 5 v bode 13. odvolania žalovaného zo dňa 08.08.2023. K vyjadreniu žalobcu, že platnosť odstúpenia medzi stranami sporu nie je sporná, uviedol že na pojednávaní dňa 26.04.2023 právna zástupkyňa žalovaného sa vyjadrila k neexistencii dôvodu na odstúpenie od zmluvy v čase odstúpenia, rovnako v odvolaní v bode 9. na strane 3 namieta žalovaný platnosť odstúpenia od zmluvy. K vyjadreniu žalobcu, že možnosť predaja/ďalšieho použitia prefabrikátov vyvezených na pozemok žalobcu je nesporná, žalovaný tvrdí, že podľa zmluvy o dielo ide o vlastníctvo žalobcu (bod 13. odvolania), teda nie je dôvod, aby uvažoval o ich ďalšom použití v prípade odvozu z pozemku žalobcu. Ku všetkým ostatným skutočnostiam sa žalovaný už vyjadril vo svojich písomných, ako aj ústnych prednesoch.

7. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“), vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 385 ods. 1 CSP a contrario rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I. a III. zrušil s poukazom na ustanovenie § 389 ods. 1 písm. b/ CSP a vec v tejto časti podľa § 391 ods. 1 CSP vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, keď dospel k názoru, že odvolanie žalovaného je čiastočne dôvodné.

8. Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom spisu, napadnutým rozsudkom súdu prvej inštancie, odvolaním žalovaného, súhlasí s názorom žalovaného, že rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom rozsahu vo výrokoch I. a III. je potrebné zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie z dôvodu nesprávneho procesného postupu súdu prvej inštancie, ktorým došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a ktorý zakladá dôvodnosť aplikácie ustanovenia § 389 ods. 1 písm. b/ CSP, podľa ktorého odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

Vo vzťahu k odvolacej námietke žalovaného, ktorý namietal vyslovený právny názor súdu prvej inštancie, že pokiaľ neexistovali dôvody na odstúpenie od zmluvy podľa § 642 ods. 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len O.z.), tak je potrebné jeho prejav vôle smerujúci k odstúpeniu od zmluvy vykladať podľa ustanovenia § 642 ods. 1 O.z. tvrdiac, že takýto záver súdu predstavuje odklon od zaužívej rozhodovacej praxe slovenských súdov a v dôsledku toho aj porušenie práva na predvídateľné súdne rozhodnutie, čo zakladá podľa odvolateľa odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d/ CSP, odvolací súd uvádza, že túto odvoláciu námietku za dôvodnú nepovažuje. Pokiaľ žalovaný v odvolaní poukázal na uznesenie NS SR sp. zn. 1 Obdo/40/2021, odvolací súd uvádza, že najvyšší súd uznesením zo dňa 27.07.2021 v predmetnej veci dovolanie žalobcu odmietol, keďže v posudzovanej veci nebola splnená podmienka povinného právneho zastúpenia v dovolacom konaní a dovolací súd sa z týchto dôvodov nezaoberal prípustnosťou podaného dovolania. Rozsudok iného prvoinštančného súdu, ako aj odvolacieho súdu, nemožno považovať za také rozhodnutia, ktoré by predstavovali rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít, a preto ani nie je dôvodná odvolacia námietka žalovaného, že súd prvej inštancie sa svojím rozhodnutím odklonil od rozhodovacej praxe. Odvolací súd poukazuje na to, že v zmysle čl. 2 ods. 2 základných princípov CSP je možné legitímne očakávať rozhodnutie sporu v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít. Pojem ustálená rozhodovacia prax dovolacieho súdu definoval Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp. zn. 3Cdo/6/2017 tak, že „ustálená rozhodovacia prax dovolacieho súdu je vyjadrená predovšetkým v stanoviskách alebo v rozhodnutiach najvyššieho súdu, ktoré sú ako judikáty publikované v Zbierke stanovisk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR. Do tohto pojmu možno zaradiť aj prax vyjadrenú opakovane vo viacerých nepublikovaných rozhodnutiach najvyššieho súdu alebo dokonca aj jednotlivo doposiaľ nepublikovanom rozhodnutí pokiaľ niektoré neskôr vydané (nepublikované) rozhodnutia najvyššieho súdu názory obsiahnuté v skoršom rozhodnutí nespochybnili, resp. tieto názory akceptovali a vecne na ne naviazali. Rovnaké stanovisko Najvyšší súd SR zaujal aj v uznesení sp. zn. 3Cdo/211/2017, sp. zn. 3Cdo/170/2018. K ustálenej rozhodovacej praxi dovolacieho súdu treba zahrnúť aj rozhodnutia publikované v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovisk vydávané Najvyšším súdom ČSSR, Najvyšším súdom ČR a Najvyšším súdom SR v dobe do 31.12.1992, ako aj rozhodnutia uverejnené v Zborníkoch stanovisk správ o rozhodovaní súdov a súdnych rozhodnutí Najvyšších súdov ČSSR, ČSR a SSR vydaných SEVT Praha v rokoch 1974 a 1986 pokiaľ sú stále použiteľné a neboli prekonané neskoršou judikatúrou (R 71/2018). Vzhľadom na čl. 2 ods. 2 CSP, je potrebné za ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu považovať aj rozhodovaciu prax ďalších Najvyšších súdnych autorít, a to Ústavného súdu Slovenskej republiky, Európskeho súdu pre ľudské práva a Súdneho dvora Európskej únie (uznesenie NS SR sp. zn. 6Cdo/21/2017). Z tohto hľadiska odkaz odvolateľa na rozsudok okresného súdu a krajského súdu, ako súdu odvolacieho, nemožno považovať za ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít.“ Poukazujúc na uvedené, odvolací súd nezistil porušenie princípu právnej istoty súdom prvej inštancie.

Rovnako nie je dôvodná námietka žalovaného, s prihliadnutím na poukazovanie vo vzťahu k uzneseniu NS SR sp. zn. 4Cdo/111/2008; podľa názoru odvolacieho súdu je toto rozhodnutie možné aplikovať aj na súdnu vec; najvyšší súd v odôvodnení rozhodnutia vyslovil jednoznačný názor, že „prípadné uvedenie dôvodov odstúpenia v písomnom (prípadne aj ústnom) odstúpení od zmluvy, neznamená viazanosť týmito dôvodmi. Neexistencia dôvodov odstúpenia uvedených v odstúpení, preto nevyžaduje platnosť odstúpenia z iných skutočne existujúcich dôvodov. Pokiaľ teda v preskúmvanej veci boli v odstúpení od zmluvy označené ako dôvody odstúpenia fyzický a psychický nátlak, neznamená to,

že súd v konaní o určenie neplatnosti odstúpenia od kúpnej zmluvy nie je povinný sa zaoberať aj dôvodom odstúpenia uvedeným právnou predchodkyňou žalovaných vo vyjadrení k žalobe (č.l. 43), t.j. existenciou tiesne za nápadne nevýhodných podmienok, ktorý ako zákonný dôvod odstúpenia od zmluvy vyplýva z ustanovenia § 49 Obč. zákona“. Pre úplnosť odvolací súd dodáva, že pokiaľ súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia (bod 14. odôvodnenia) poukazoval na judikatórny posun vo vzťahu k účinnému odstúpeniu od zmluvy s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Obdo/61/2016, 3Obdo/60/2016 (R 62/2017), odvolací súd uvádza, že tieto rozhodnutia najvyššieho súdu nebolo možné na súdnu vec aplikovať vzhľadom na to, že v predmetných veciach sa jednalo o odstúpenie od zmluvy podľa Obchodného zákonníka, pričom podmienky odstúpenia v obchodných záväzkových vzťahoch sú odlišné, ako v prípade úpravy odstúpenia od zmluvy v rámci Občianskeho zákonníka. Odvolací súd poukazuje, že Občiansky zákonník obsahuje kompletnú právnu úpravu zmluvy o dielo (§ 631 a nasl. Občianskeho zákonníka) a zároveň obsahuje právnu úpravu odstúpenia od zmluvy, v prípade zmluvy o dielo v ustanovení § 642, ktorú právnu úpravu súd prvej inštancie pre právne posúdenie veci aj správne aplikoval. Súd prvej inštancie podporne poukázal aj na rozhodnutie NS ČR sp. zn. 33Odo/117/2003 berúc do úvahy v zásade rovnakú právnu úpravu odstúpenia od zmluvy ako obsahuje ustanovenie § 642 Občianskeho zákonníka. Odvolací súd súhlasí s názorom súdu prvej inštancie, že napriek tomu, že nenastali právne účinky odstúpenia od zmluvy podľa § 642 ods. 2 Občianskeho zákonníka, došlo k účinnému odstúpeniu od zmluvy podľa § 642 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého až do zhotovenia diela môže objednávateľ (t.j. žalobca) od zmluvy odstúpiť; je však povinný zaplatiť zhotoviteľovi sumu, ktorá pripadá na práce už vykonané, pokiaľ zhotoviteľ nemôže ich výsledok použiť inak a nahradiť mu účelne vynaložené náklady. Z prejavu objednávateľa je nepochybne zrejmá vôľa objednávateľa od zmluvy o dielo odstúpiť. Zákon teda umožňuje objednávateľovi odstúpiť od zmluvy bez udania dôvodu (§ 642 ods. 1 O.z.), pričom v prípade nenaplnenia dôvodu odstúpenia od zmluvy, ktorý objednávateľ v odstúpení deklaroval, táto skutočnosť nezakladá neplatnosť jeho jednostranného úkonu – odstúpenia od zmluvy, pričom aj podľa názoru NS SR vo vyššie uvádzanom rozhodnutí (uznesenie sp. zn. 4Cdo/111/2008 zo dňa 30.06.2009) prípadné uvedenie dôvodov odstúpenia v odstúpení od zmluvy neznamená viazanosť týmito dôvodmi, neexistencia dôvodov odstúpenia uvedených v odstúpení preto nevylučuje platnosť odstúpenia z iných dôvodov, pričom v súdnej veci bolo preto potrebné práve aplikovať ustanovenie § 642 ods. 1 O.z. a súd prvej inštancie bol povinný pri právnom posúdení s prihliadnutím na zistený skutkový stav, keď konštatoval neexistenciu dôvodov odstúpenia v zmysle § 642 ods. 2 O.z. vykonať aj právne posúdenie v zmysle § 642 ods. 1 a správne dospel k záveru, že v súdnej veci boli splnené podmienky v zmysle § 642 ods. 1 na odstúpenie od zmluvy objednávateľom z dôvodu, že dielo v zmysle zmluvy o dielo, uzatvorenej medzi stranami sporu, nebolo ešte zhotovené. Z vyššie uvedených dôvodov, preto odvolací súd túto odvoláciu námietku žalovaného za dôvodnú nepovažoval.

8.1 Pokiaľ však žalovaný ďalej v odvolaní namietal, že v dôsledku odklonu prvostupňového súdu od vlastného predbežného právneho posúdenia sporu došlo k porušeniu práva žalovaného na spravodlivý súdny proces, pretože v ďalšom procesnom postupe vychádzal žalovaný z predbežného právneho posúdenia poskytnutého stranám sporu súdom na pojednávaní dňa 26.04.2022, čo zakladá odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP, odvolací súd túto námietku žalovaného považuje za dôvodnú z dôvodov, ktoré žalovaný špecifikoval v podanom odvolaní. Žalovaný v odvolaní namietal, že súd opomenul skutočnosť, že podľa zmluvy o dielo uzatvorenej medzi stranami sporu v zmysle Článku 6. „Vlastnícke právo“, bod 6.2 zmluvy bolo dohodnuté, že nadobúdanie vlastníckeho práva k dielu bude prebiehať postupne, najskôr za výrobu a po úhrade následne k stavbe, a to samotnou realizáciou a úhradou celej zmluvnej ceny, z ktorého dojednania vyplýva dohoda strán sporu o tom, že vlastníkom vyrobených dielcov a strešnej konštrukcie sa po úhrade ich ceny stáva objednávateľ, pričom montáž samotného domu predstavovala až druhú časť realizácie diela, úhradou dohodnutej za výrobu sa žalobca v zmysle zmluvy o dielo stal vlastníkom diela v časti vyrobených dielcov, ktoré aj boli vyvezené na pozemok žalobcu. Žalovaný poukázal na to, že súd pri predbežnom právnom posúdení na pojednávaní dňa 26.04.2023 vlastníctvo žalobcu k vyrobeným dielcom a strešnej konštrukcii skonštatoval, avšak v odôvodnení napadnutého rozsudku v rozpore s uvedeným predbežným právnom posúdením, z ktorého žalovaný vychádzal pri svojom ďalšom procesnom postupe (najmä pri predkladaní dôkazov), súd uviedol „v konaní bolo zrejmé, že dielo nebolo doposiaľ zhotovené, pretože nešpecifikované diely eko-keramického domu sú len uložené na pozemku žalobcu. Žalobca tak platne odstúpil od zmluvy o dielo v zmysle § 642 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Právny následok vyporiadania vzťahov zmluvných strán je však v prípade naplnenia tohto dôvodu zrušenia zmluvy odlišný od § 642 ods. 2 Občianskeho zákonníka.“ Odvolací súd preskúmaním tejto odvolacej námietky, po vypočutí si aj zvukového záznamu z pojednávania zo dňa 26.04.2023 a oboznámením sa s obsahom zápisnice z pojednávania zistil, že súd

prvej inštancie skutočne na pojednávaní dňa 26.04.2023 vykonal predbežné právne posúdenie, v ktorom okrem iného uviedol, že dielce zostávajú žalobcovi, ktorý si tieto dielce zaplatil, avšak v odôvodnení rozhodnutia vykonal vyhodnotenie skutkového stavu tak, že dielo nebolo doposiaľ zhotovené, predmetné dielce považoval za nešpecifikované diely eko-keramického domu, pričom s poukazom na ustanovenie § 642 ods. 1 O.z. dôvodil, že pri určení výšky nároku je potrebné vychádzať z ceny diela, prihladiť k miere spracovania, hodnote spracovaného materiálu; podmienka, že výsledok práce nemôže byť použitý inak predpokladá, že zhotoviteľ rozpracované dielo nemôže použiť k zhotoveniu diela pre iných objednávateľov, pričom v odôvodnení súd prvej inštancie tiež uviedol, že žalovanému neuznal ako vykonanú cenu hodnotu vyrobených dielcov domu, ktoré sa nachádzajú na pozemku žalobcu z dôvodu, že tieto neboli doposiaľ spracované do stavby domu, ide o nespracovaný materiál. Zároveň súd uviedol, že žalovaný materiál vie použiť inak a predstavuje hodnotu, ktorú do neho žalovaný vynaložil. Rovnako dospel k záveru, že žalovaný v spore nepreukázal, že uvedený nezpracovaný stavebný materiál má zníženú hodnotu v dôsledku jeho uloženia na pozemku žalobcu od augusta 2022, prípadne, že došlo k jeho poškodeniu v súvislosti s jeho uložením. Žalovaný vôbec nepreukázal, aké konkrétne časti eko-keramického rodinného domu boli pritom vyvezené na pozemok žalobcu. Hoci súd predbežným právnym posúdením veci nie je striktne viazaný; ak sa však súd chce od vysloveného predbežného právneho posúdenia veci odkloniť, čo má bezprostredný vplyv aj na konečné súdne rozhodnutie, je v záujme právnej istoty nevyhnutné, aby sa v odôvodnení rozhodnutia s týmto odklonom náležite vysporiadal, inak by poprel účel samotného predbežného právneho posúdenia veci. Rovnako je potrebné, aby závery súdu aj pri predbežnom právnym posúdení veci vychádzali zo znalosti veci, musia byť argumentačne udržateľné; rovnako to platí aj pri formulovaní sporných a nesporných skutkových tvrdení, vrátane označenia dôkazov, ktoré súd vykoná (berúc do úvahy už navrhnuté dôkazy stranami sporu). Vo všeobecnosti teda platí, že v záujme spravodlivosti a zákonnosti sa súd môže odkloniť od predbežného právneho posúdenia veci, je však zároveň povinný umožniť stranám adekvátne reagovať na vzniknutú procesnú situáciu a vytvoriť stranám sporu priestor na uplatnenie primeraných prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany tak, aby mali možnosť ochraňovať ich subjektívne práva a oprávnené záujmy. Odvolací súd preskúmaním veci zistil, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie na pojednávaní dňa 26.04.2023 aj zmluvou o dielo, pričom v obsahu zápisnice poukazoval na konkrétne ustanovenia jednotlivých článkov v rámci zmluvy o dielo tak, ako sa strany sporu na obsahu týchto článkov dohodli. V zápisnici o pojednávaní nie je uvedený aj poukaz na Článok 6 zmluvy, ktorý rieši otázku vlastníckeho práva podľa dohody zmluvných strán, pričom žalovaný v odvolaní namietal, že podľa jeho názoru prvostupňový súd opomenul Článok 6 zmluvy. Nie je súladné so základným účelom činnosti súdu, ktorým je efektívny výkon spravodlivosti za podmienok vymedzených zákonom, aby bol určitý dôkaz, v tomto prípade zmluva o dielo vyhodnocovaný selektívne, teda aj súd prvej inštancie mal tento dôkaz vyhodnotiť kompletne vrátane Článku 6. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia žiadnym spôsobom, berúc do úvahy ním prijatý záver, ktorý už odvolací súd uviedol vyššie, nevyhodnotil otázku vlastníckeho práva aj vo vzťahu k Článku 6 zmluvy o dielo, ktorú uzavreli sporové strany. Berúc do úvahy všetky už vyššie uvedené okolnosti potom odvolací súd prisvedčil odvolacej námietke žalovaného, že v dôsledku odklonu súdu od vlastného predbežného právneho posúdenia sporu, berúc do úvahy konkrétnosti danej veci (uvedené už vyššie), došlo k porušeniu práva žalovaného na spravodlivý súdny proces, keďže žalovaný v dôsledku súdom vysloveného predbežného právneho posúdenia vo vzťahu k vlastníctvu „dielcov“, ani nezvolil (nemal dôvod) iný procesný postup najmä pri predkladaní dôkazov, prípadne skutkových tvrdení. V dôsledku súdom vysloveného predbežného právneho posúdenia žalovaný následne okrem iného vyčíslil aj hodnotu vyvezených dielcov v písomnom vyjadrení zo dňa 15.05.2023 v celkovej výške 24.964,16 Eur, s DPH 29.956,99 Eur.

Pokiaľ žalovaný poukazoval aj na čl. 5., bod 5.3 v spojení s čl. 8., bod 8.4 zmluvy o dielo tvrdiac, že dielo v časti jeho výroby v závode u žalovaného podľa požiadaviek žalobcu bolo splnené, vyrobené a odovzdané, s poukazom na potvrdenie žalobcu e-mailom zo dňa 18.08.2022, v ktorom informoval žalobcu žalovaného, že vývoz prebehol v poriadku a oznámil, že podal žiadosť o vydanie stavebného povolenia, namietajúc účelové tvrdenie žalobcu v konaní pred súdom vo vzťahu k odovzdaniu diela v časti jeho výroby, poukazujúc na žalovaným doložené fotografie zo staveniska vo vzťahu k uskladneným dielom a doložené potvrdenie o vyskladnení domu pred nakládkou a dovozom na pozemok žalobcu za situácie, že žalobca aj napriek predloženým dôkazom spochybňoval odovzdanie tejto časti diela, dôkaznú povinnosť ohľadom súdom uvádzanej ohliadky na mieste samom mal žalobca a nie žalovaný, odvolací súd túto námietku žalovaného považuje za dôvodnú. S prihliadnutím aj na odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorý sa s dôkazmi, ktoré tvoria obsah spisu, a na ktoré žalovaný v odvolaní (tak ako je to uvedené vyššie) poukazoval, dostatočným spôsobom nevysporiadal, nezrejmil, na základe akých skutkových tvrdení a akých dôkazov dospel k záveru, že žalovaný vôbec

nepreukázal, aké konkrétne časti eko-keramického rodinného domu boli vyvezené na pozemok žalobcu, čo bolo tiež dôvodom, prečo súd žalovaným uvedenú cenu vo vyjadrení zo dňa 15.05.2023 neuznal.

Pokiaľ žalovaný v odvolaní namietal, že ani jedna zo strán sporu dohodnutú zmluvnú cenu v časti dodávky za výrobu v spore nenamietala, nie je dôvod, prečo by súd nemal za práce už vykonané priznať takú cenu, aká bola za tieto práce dohodnutá stranami sporu, odvolací súd uvádza, že posúdenie sumy pripadajúcej na práce už vykonané, je závislé práve od vysporiadania sa súdom prvej inštancie s celým obsahom zmluvy o dielo vrátane Článku 6, ako to už odvolací súd vyššie uviedol.

Pokiaľ žalovaný namietal záver súdu, že vyrobené dielce domu a strešnej krytiny, ktoré sa nachádzajú na pozemku žalobcu, predstavujú nespracovaný stavebný materiál, ktorý vie žalovaný použiť inak, s námietkou, že ide o dielce vyrobené presne podľa požiadaviek žalobcu, nejde o bežne dostupný, voľne predajný stavebný materiál, ktorý sa dá použiť na hocijakej inej stavbe, namietajúc, že súd sa v rámci predbežného právneho posúdenia nikdy nevyjadril spôsobom, že by vyrobené dielce považoval za nespracovaný stavebný materiál, poukazujúc, že takýto záver súdu bol pre žalovaného prekvapivý a keby bol pri predbežnom právnom posúdení súd uviedol, že vyrobené dielce považuje za stavebný materiál, ktorý vie žalovaný použiť aj inak, bol by žalovaný zameral svoju procesnú aktivitu na produkovanie dôkazov v tomto smere, ktorými by preukazoval, že práce vykonané žalovaným do momentu odstúpenia žalobcu od zmluvy sa nedajú použiť žalobcom inak, odvolací súd v tomto štádiu konania považuje túto odvoláciu námietku za dôvodnú, keďže tak, ako už uviedol vyššie z predbežného právneho posúdenia veci na pojednávaní dňa 26.04.2023 vyplýva opačný názor súdu prvej inštancie, ako bol uvedený v odôvodnení rozhodnutia, pričom súd odklon žiadnym spôsobom v odôvodnení rozhodnutia neuviedol, z odôvodnenia rozhodnutia rovnako nie je poznateľné, na základe akého skutkového stavu a akých dôkazov dospel súd k záveru, že uvedené dielce rodinného domu vie žalovaný použiť inak a že uvedený materiál predstavuje hodnotu, ktorú do neho žalovaný vynaložil.

Vo vzťahu k námietke žalovaného o nepriznaní ostatných nárokov, a to ceny za vypracovanie projektu pre stavebné povolenie a dielenskej PD vo výške 10.780,20 Eur a nákladov na prevoz vyrobených dielov na pozemok žalobcu vo výške 1.637,88 Eur (z ktorých nákladov súd priznal cenu za prevoz podľa faktúry spoločnosti M. G. vo výške 678,- Eur žalovaný v podanom odvolaní namietal vo vzťahu k cene za vypracovanie projektu a k poukazovanému rozporu súdu v dátumoch, a to dátumu uvedenom na preberacom protokole (13.09.2022) a dátumu, ku ktorému mala byť podľa zmluvy o dielo odovzdaná žalobcovi PD zo strany žalovaného, t.j. 16.06.2022 – počítané odo dňa podpisu zmluvy, t.j. od 09.05.2022) s poukazom na to, že tento rozpor vyplýva zo samotného textu rámcovej zmluvy (ktorá však v konaní pred súdom prvej inštancie žalovaným predložená nebola), s poukazom na to, že dátum uvedený na odovzdávacom protokole neznamená dátum, kedy boli reálne odovzdané všetky objednané projektové dokumentácie, ide len o potvrdenie, že k dátumu uvedenému na odovzdávacom protokole boli objednané dokumentácie odovzdané, a teda môžu byť fakturované; k ich odovzdávaniu došlo postupne v priebehu predchádzajúcich mesiacov tak, ako to vyplýva zo samotnej rámcovej zmluvy, pričom sa jedná o štandardný postup pri takýchto rámcových zmluvách, kde sa potvrdzuje prevzatie určitého objemu prác za stanovené obdobie, k tejto odvolacej námietke odvolací súd uvádza, že v tomto smere žalovaný nesplnil povinnosť tvrdenia, ani povinnosť dôkazu, avšak súd mohol postupovať v zmysle § 150 ods. 2 CSP, podľa ktorého na zistenie podstatných a rozhodujúcich skutočností môže súd strany požiadať o ďalšie skutkové tvrdenia, a to predovšetkým za situácie, ak súdu z predložených dôkazov vyplývajú určité rozpory. Rovnako to platí aj vo vzťahu k ďalšej odvolacej námietke, pokiaľ žalovaný namietal konštatovanie súdu, že mu nebolo zrejmé, prečo pri nakládke vo výrobnom závode bolo potrebných 6 osôb po dobu 6 hodín, čo predstavovala položka stojného v cene 40,- Eur za hodinu, a to predovšetkým za situácie, keď súd sám v odôvodnení rozhodnutia uviedol vo vzťahu k vyčísleným nákladom spojených s prevozom, že mu tieto skutočnosti neboli zrejmé; pričom takýmto postupom zaťažil súd konanie vadou v zmysle § 365 ods. 1 písm. b/CSP. Civilný sporový poriadok dáva súdu oprávnenie požadovať doplňujúce informácie a ukladanie povinnosti stranám za účelom zistenia týchto informácií, pričom tieto nástroje majú súdu zabezpečiť dostatočné, určité a zrozumiteľné informácie o skutkovom stave. Procesné povinnosti a procesná zodpovednosť strán tvrdiť skutkové okolnosti a navrhovať dôkazy je doplnená oprávnením súdu požadovať ďalšie vysvetlenia, čo súdu umožňuje viesť konanie materiálne; takéto oprávnenie vyplýva súdu z ustanovenia § 150 ods. 2 CSP. Toto ustanovenie určuje mieru a možnosť súdu podieľať sa na materiálnom zistení skutkového stavu, ktoré je nevyhnutné pre spravodlivé rozhodnutie veci; v prípade, že súdu chýbajú podstatné a rozhodujúce skutočnosti, môže súd strany požiadať o ďalšie skutkové tvrdenia. Pričom súd by nemal rezignovať na poskytnutie ochrany subjektívnym právam strán sporu, a to s poukazom na čl. 1 a čl. 2 CSP, ktoré predstavujú jedny zo základných princípov civilného sporového konania, ktorými je spravodlivá a účinná ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov strán sporu.

Pokiaľ žalovaný v ostatnej odvolacej námietke namietal porušenie procesných práv žalovaného v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces vo vzťahu k postupu súdu pri doručovaní vyjadrenia žalobcu zo dňa 01.06.2023, ktoré bolo žalovanému doručené súdom krátkou cestou priamo na pojednávaní dňa 14.06.2023, namietajúc rozsiahlosť tohto vyjadrenia a nemožnosť žalovaného sa s týmto vyjadrením dostatočne oboznámiť, čím nebola dodržaná podľa žalovaného lehota na prípravu žalovaného na pojednávanie, túto odvolaciu námietku odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodnú; je zrejmé, a to z obsahu zápisnice z pojednávania, ako aj z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie, že súd na písomné vyjadrenie žalobcu zo dňa 01.06.2023 neprihliadol; za tejto situácie, teda tým, že súd toto vyjadrenie doručil právnej zástupkyňi žalovaného pred začatím pojednávania dňa 14.06.2023, nedopustil sa porušenia procesných práv žalovaného v takej miere, že by došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces.

9. V ďalšom konaní súd prvej inštancie bude postupovať spôsobom, ako to odvolací súd uviedol v rámci vyhodnotenia jednotlivých odvolacích dôvodov, pričom pri rozhodovaní bude dôsledne aplikovať ustanovenie § 642 ods. 1 Občianskeho zákonníka, riadne sa vysporiada a vyhodnotí dôkaz nachádzajúci sa v spise, a to zmluvu o dielo vrátane Článku 6 zmluvy, následne posúdi dôvodnosť žalovaným vyčíslených nákladov na už vykonané práce a na účelne vynaložené náklady, ktoré sú obsiahnuté vo vyjadrení žalovaného zo dňa 15.05.2023, pričom je povinný vykonať všetky dôkazy, ktoré v tomto smere sú obsahom spisu a v prípade potreby súdu zistenia ďalších podstatných a rozhodujúcich skutočností požiada strany sporu o ďalšie skutkové tvrdenia postupom v zmysle § 150 ods. 2 CSP, a to predovšetkým v prípade, ak súdu nie je zřejmý obsah toho-ktorého dôkazu; v prípade odklonu od predbežného právneho posúdenia veci, tento v odôvodnení rozhodnutia aj riadne zdôvodní. Pri odôvodnení rozhodnutia súd bude postupovať v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 CSP a bude dbať, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

10. V súlade s ustanovením § 396 ods. 3 CSP v novom rozhodnutí o veci rozhodne súd prvej inštancie o náhrade trov.

11. Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).